

Naslov: Premoščanje generacijskih razpok

Avtor: Gregor Butala

Rubrika/Oddaja: KULTURA

Žanr: KRITIKA

Površina/Trajanje: 318,63

Naklada: 27.926,00

Gesla: LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA

KRITIKA

Premoščanje generacijskih razpok

ODER

Ned Glasier, Emily Lim,
Company Three: Vihar v glavi.
Režija Primož Ekart.

Lutkovno gledališče Ljubljana.

Gregor Butala

Gledališka uprizoritev Vihar v glavi je v slovenskem prostoru nekaj posebnega – tako po tematiki kot po zasnovi in navsezadnje ciljnim občinstvu. Gre namreč, če nekoliko poenostavimo, za predstavo o najstnikih, z najstniki in za najstnike (a tudi za vse tiste, ki imajo z najstniki opraviti). Pravzaprav je kar nekoliko nenavadno, da se domače umetniške ustanove dokaj redko lotevajo obdelave tega (tudi vsebinsko) vznemirljivega življenjskega obdobja, sploh skozi oči tistih, ki ga dejansko živijo. Nekaj tovrstno usmerjenih projektov je sicer bilo – spomnimo se na primer uprizoritve To ti je lajf v celjskem gle-

dališču pred več kot desetimi leti, katere besedilo je Tina Kosi spisala na podlagi resničnih zgodb tamkajšnjih gimnazijcev –, toda pretežno se najstniki (oziroma motiv najstništva) v gledaliških igrah pojavljajo zgolj v stranskih, praviloma stereotipno oblikovanih vlogah.

Predstava Vihar v glavi se prek spraševanja, kaj pravzaprav pomeni biti najstnik, neposredno loteva ravno nekaterih posplošenih sodb – da so najstniki »težavni«, »zmedeni«, »muhasti« in podobno – ter jih osvetljuje z manj običajnih perspektiv. Po eni strani izhaja iz novejših izsledkov nevroznanosti o svojevrstnem delovanju najstniških možganov, ki ga med drugim zaznamujejo nevronske »nevihte«, divjanje hormonov in ne povsem razviti prefrontalni korteks (iz česar izhajata pomanjkanje nadzora nad čustvovanjem in impulzivno odzivanje), po drugi strani razgrinja intimne izkušnje nastopajočih najstnikov, ki so se skozi pol leta trajajoči proces oblikovale v nekakšne »performativne« miniature. Poljudno posredovane znanstvene vsebine

se tako v uprizoritvi (ta temelji na uspešnem britanskem projektu izpred nekaj let) izmenjujejo z osebnimi premisleki o strahovih in težavah, odnosih s starši in okoljem (seveda ne manjkajo niti prepoznavni dialogi iz družinskega življenja), pri čemer se obe vsebinski plasti medsebojno dopolnjujeta in nadgrajujeta.

Ustvarjalci uprizoritve – režiser **Primož Ekart**, dramaturginja **Ana Duša**, koreograf **Sebastjan Starič**, seveda pa tudi vseh sedemnajst nastopajočih, ki so neposredno prispevali k oblikovanju predloge – so omenjene sestavine zgibali v preiščljen, dinamičen, mestoma pa tudi ganljiv odrski dogodek, ki skozi iskrene, vendar zato prav nič manj dodelane igralske prispevke učinkovito razpira vse zagate najstniškega kozmosa (in nemara namigne, da ima ta z »odraslim svetom« več skupnih točk, kot se dozdeva). Pri tem je predstavi v pomoč tudi odprto prizorišče Odra pod zvezdami, ki je v ozadju in delno ob strani sicer uokvirjeno z elementi najstniške sobe (premen polno scenografijo je zasnoval **Damir Leventić**), a hkrati dopušča tako domiselno rabo rekvizitov (brez mobilnikov seveda ne gre) kot vitalistični razmah kolaža mladostniških usod. Nedvomno je to uprizoritev, s katero se lahko poistovetijo tako najstniki kot njihovi starši, in kar težko je reči, kdo od njih utegne v njej bolj uživati – a morda je še najpomembnejše, da bodo lahko uživali skupaj. x

Predstava Vihar v glavi je preiščljen, dinamičen, mestoma pa tudi ganljiv odrski dogodek, ki skozi iskrene, vendar zato nič manj dodelane prispevke nastopajočih, učinkovito razpira zagate najstniškega kozmosa. Matej Povše